

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ святы) о 5-й год. пос. Литер додатокъ „Библиотека наизнам. повестей“ выходить по 2 печат аркушъ кождого 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ пбдъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи збергаються лишь на попередніе застороженіе. Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 кр. бтв одном строчки печатномъ, въ рубр. „Надбсланіе“ по 20 кр. а. в. Рекламації неопечатаній вѣльшій бтв порта. Предплату и иносораты призываются: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“, У Вѣдни Насенштейн & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiewergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росії Редакція „Кіевскій Старина“ въ Кіевѣ, постійній уряди и „Газета Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул. д. Ралли 9.

Просимо поспѣшиши съ отновленьемъ предплаты, щоби мы могли управильнити накладъ и высылку.

Мысли по Соймъ.

IV.

(Конецъ.)

Що реальна, органична робота интелигенції рускої и великий єї успѣхъ, що скрбъ на Галицкїй Руси уявляється въ послѣдніхъ лѣтахъ, стає нынѣ якъ гроздне шементо передъ очи кождому видющому Полякови, — се мы вычитували зъ соймовихъ бесѣдъ тыхъ пословъ, що то не держатся засады: „абы нынѣ наше панованіе, а по насъ нехай и потопъ все затопить“, але все таки глядять въ будущину своєї бтчины, и зъ давної исторіи та зъ нынѣшнього фактичного стану, пануючого въ етнографичніхъ границахъ Полщї, зъображенію собѣ тую будущину.

Що побачивъ гр. Войтѣхъ Дѣдушицкїй гроздного — якъ бтв же — для оазы на широкїй Руси галицкїй? Просвѣтній и економічній рухъ середъ нашого селянства и мало-мѣщанства — съ характеромъ чисто національному рускому. Графъ обурюєся на прокляту слѣпоту тыхъ, котрій того не бачить и стенторовимъ голосомъ кличе до нихъ: „Русь росте съ кождымъ днемъ! Погляньте на села, погляньте на мѣста, погляньте на товариске житїе Русиновъ, на ихъ літературу, на ихъ наукову працю! Всюда кипить робота! Того мы игнорувати не можемо, бо пропадемо, загибемо, — быстрій філъ залиютъ, затоплять наші оазы...“ Коли-жъ заслѣпленій „станьчикъ“ або „подолякъ“ захоче збити его зъ пантелику крикомъ на темату „шизмы“ та „нигилизму“, даючи тымъ познати, що тутъ вже дѣло — якъ „Czas“ любить говорити — „райstwa i kościoła“ — то графъ „атенъчикъ“ ще бльше обурюєся на слѣпоту клити собрата свого. Нѣкто не вѣрить силѣ вже здергати тони могучи філѣ, яка ринула зъ широкого спусту, пущена въ рухъ патріотичною, свѣдомою свого високого послаництва середъ масъ народныхъ, широ-народною интелігенцію рускою! Графъ „атенъчикъ“ добре розумѣє, що гадати, убити справу руску пустымъ крикомъ про „шизму“ та „нигилизму“, — значить бути струсомъ и въ пѣсокъ передъ погонею ховати голову... Тутъ треба будь-буль звернутися лицемъ до противника, заняти супротивъ него становище и говорити съ нимъ на серію, поважно.

Така бесѣда и пошла сеи сесіи соймови. Що и якъ говорено, се все звѣстне. Позитивного результату, такого, якого вимагала бы серіознѣсть справы, она не принесла. Поляки въ загалѣ доси ще пѣкль не можуть привыкнути до нашого оклику: „Русь для Русиновъ и черезъ Русиновъ“, — она притягомъ хотятъ бтти наше оклику: „Русь для Поляковъ и черезъ Поляковъ.“ На то мы пѣклю не згодимося! Нынѣ се гївас, обурює нашихъ найблизніхъ сусѣдовъ, але мы перевѣдченій, що прїде часъ, коли они, може и съ великимъ болемъ серци, будуть мусѣїи привыкнути до такого нашого оклику, бо маємо въ Бозѣ надѣю, що таї быстра філїя руска, котрія вже нынѣ отбирає сонъ деякимъ націотамъ польскимъ и сушить имъ головы зъ уваги на тїхъ дробніхъ оазахъ польськихъ на Русі, — що таї філїя буде що-разъ бльшати и бльшати! Прїде, кажемо, часъ, коли нынѣшня „опѣка“ надъ галицкими Русинами покажеся смѣшною самимъ нынѣшнімъ патріотамъ польскимъ; коли будуть соромитися своєї націности, що вѣрили въ кс. Калинку, будь-то

бпь потрафить русло руского Дѣстра наповнити водою польской Вислы...

Прїде той часъ, бо вже и нынѣ мѣры Бисмарка противъ Поляквъ въ Познаньї, мусить чей въ кождомъ розумпомъ патріотъ польськимъ будити гадку: спасаймо свѣтъ народъ! То якъ-разъ мы, Русини, при кождой случайності говорили Полякамъ. „Дбайте про себе, про свою опору, про свѣтъ запущеній народъ!“ бѣзъвіталися до Поляквъ и наші посмѣ въ Соймѣ, особливо пп. Качала, Романчука и Львінськїй, — „а Русь оставте Русинамъ!“ Чимъ скоріше се наступитъ, тымъ лучше и для Русиновъ, и для Поляквъ.

Наши политичній партії.

I.

Мешкаємо на селѣ и тутъ знайдемо людей отмѣннихъ пересвѣдченъ политичніхъ. Тіи люди однакожъ вносяться съ собою, видитеся всюда спокой, бодай вражды не видко. Инакшѣ представляється рѣчъ, коли заглянемо до Львова и придивимося относинамъ нашихъ партій. Тамъ знайдемо неустанну борбу, ба и вражду, бѣзъ надѣї, аби коли було лѣпше. И о що они спорятъ? Трудно бы дати вѣру, не давивши власными очима, не видѣвши чорного на бѣлому.

При моїмъ вїїздѣ на село, дено менѣ два числа органу старыхъ „Нового Пролома“, котрого, розумѣєся, не трамою и не читаю, а то чч. 297 и 301 въ 1885 р., де въ статтяхъ підъ заголовкомъ: „Наши политичній партії“ и „Горѣ имѣмъ сърада“ мали бути представленій относини нашихъ партій. Трудно менѣ старому по поворотѣ въ Сойму вѣдати до пера, прикро и братися до такої роботи; але тамъ, де органъ старыхъ, убирається въ одежу львівльности, а на народовѣтвії посуетався ажъ до денунціації, и то фальшивъ, тамъ мовчать годѣ!

Належить длятого тымъ аргументамъ близше придивитися.

„Пока оправдаемъ Общество наши — пише „Н. Проломъ“ — находящися въ управлениі старорусской партії, передъ упрекомъ, будто они безъ причины отстравлюють отъ себѣ нѣкоторыи лица (чи толькі нѣкоторыи? Прим. автора) изъ молодо-русской фракції, слѣдуєть намъ коротко вгляднути на исторію сей послѣдній и ея поведеніе относительно прочихъ русскихъ галичанъ, не совершиенно роздѣляющихъ єї возвращенія.“ — „Молодо-русская фракція, опираючися головно на начальництво голосимъ русско-украинскими писателями и искаючи въ сихъ послѣдніхъ идеаловъ для своихъ стремленій, стала возникати въ 60-ти годахъ, и имѣла съ начала харacterъ переважно литературный, такъ якъ она старалася прежде всего познакомити австрійскую Русь съ словесными произведеніями України и развити питому малорусскую литературу. Въ томъ отношеніи не было даже принципіальнїй розницѣ между украинофілами и прочими русскими галичанами.. Недоровумѣнія между обома таборами вовнікли только съ причини правописанія и граматичнїй правильности литературного языка; вопросъ о фонетицѣ и етимологическомъ правописаніи стоялъ тогда прежде всего на дневномъ порядку.“

Тутъ вже належить поставить питанія: „Чи цѣла партія молодо-руска писала фонетику? Чи и нынѣ видали „Просвѣты“, дальше „Дѣло“, „Зора“, „Батьківщина“... друкуючися фонетику? Яка-жъ причина неустанної вражди изъ сторони старыхъ? Коли собръ повставѣ, — якъ пише „Н. Проломъ“ — въ причини граматичнїй правильности литературного языка, то хто-жъ давъ старымъ включно право, що толькі у нихъ правильность литературного языка?

За прикладомъ „Н. Пролома“ и мы му-

симо заглянути до исторіи и видѣти, коли и якъ посталі партії старыхъ и молодыхъ и о що они спорили? Коли сиgnemo troха може за далеко, то въ причини, що можуть знаходитися читатель „Дѣла“, котрій се привабули, або й не знають.

Коли молодо руска „фракція“ почала виникати ажъ въ 1860-тихъ рокахъ, то запытати належить: Хто були ті, котрі въ 1848 роцѣ заваявали „Руску Раду“ и „Галицко-руску Матицю“? А належали тамъ, якъ вѣдомо, Куземскій, Малиновскій, Лотоцкій, Гушалевичъ и т. д. Коли то були старі, то послухаймо, що они говорили и що установили.

„Рада Руска“ въ 1848 роцѣ вирекла: „Народъ галицко рускій есть частиною 15-мільонового народу мало-русского“. А для розмеження писемъ рускихъ заваявано товариство „Галицко руску Матицю“, уложено для неї статуты, де въ §. I стоїть: „Соединеніе къ письменности старатися буде печатати и подавати народови по найменшій цѣнѣ добрий и ужичний книги“.

Для осягненя односкайності спрошено ученихъ рускихъ на вѣздѣ до Львова а въ запрошенію було сказано: Установити для языка нашого однакї форми, а для письма нашого прїмати найстосовнѣшу писовню, висвѣтити розницю мови нашої бтть языка старо-славянського, такожъ бтть россїйского и бтть польского“.

При открытии Собору говоривъ Куземскій: „Слово монарха обудило насъ до житїя милого, бо свободного, бо народного; але підстава житїя народного, житїя свободного есть просвѣщеніе, бо ино просвѣченіе народы суть правдивими“. А Никола Устиновичъ сказавъ: „Свобода есть то красна и умна отданія, которая не полюбить слѣпого жениха, а бессильному не подасть руки“.

Видѣль управы языка руского установивъ, а Соборъ принялъ правила:

1) Що до языка: „Маємося тимати того языка, якимъ наше народѣ говоритъ, и що всюда, або по найбльшій часті бтть ного уживане, має бути правиломъ“ — Що тутъ мова о языцѣ людомъ, а не якмъ „литературнѣмъ“, годѣ перечита.

2) Що до правописи въ точкахъ бтть 2 до 23 включно установлено и правила правописи. Въ точцѣ 24 однакожъ сказано: „Тіи правила становляться для книжокъ шкльнихъ и для тыхъ писателївъ, котрі въ граматикальни доджкена самї не запускаються; але ученимъ любовникамъ такихъ рѣчей лишається вольностъ власного правопису, аби дальніго розвити їго не тамувати“.

Остатна точка тыкала виразно толькі правописи, а що позволено однимъ, чому-жъ мало-бы бути заборонено другимъ, хочь-бы фонетикамъ, аби толькі языць бувъ народний, — бо вже-жъ, якъ казавъ Яновскій: „Розвой языка не бтть ортографії, але бтть розвою мыслей валежить“. Що до языка такого вилемку не було. Противно, на голосы: тиматися языка церковно-славянського, станула на сторожі народного языка переважна бльшшть, а Устиновичъ говоривъ:

„Найдорожнімъ скарбомъ народа есть языць єго; бтть есть душою, бтть есть ядромъ єго житїя. Ткишися бесѣди, — тыкаючися єго житїя, хваташь му сердце и сповишаючи убийство не одного чоловѣка, але миліоновъ. Тымъ словомъ намъ промовляти треба. Залишивши бесѣду нашу, учинимо святокрадство найсвѣтѣшихъ правъ чоловѣчества, обдирство народного престола Руси.. „Честь народа толькі на власныхъ вовносится підвалинахъ. Чи може намъ надобно буде аречися власної чести и заверчи на послѣдокъ и бесѣду нашу, то въ народнїй жизни? А що найважнѣше, чи приймese чуже верно до руского сердца? Красна чужа сукмана, але толькі свїтъ лахъ грѣхъ.“

Предплата на „Дѣло“ для Австрії: для Россії: на цѣлый рокъ . 12 ар. на цѣлый рокъ . 12 рубл. на пѣв року . 6 ар. на пѣв року . 6 рубл. на четверть року . 3 ар. на четверть року . 3 рубл. съ дод. „Библіотеки“: съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рокъ . 16 ар. на цѣлый рокъ . 16 рубл. на пѣв року . 8 ар. на пѣв року . 8 рубл. на четверть року . 4 ар. на четверть року . 4 рубл. на саму додатокъ: на саму додатокъ на цѣлый рокъ . 5 ар. на цѣлый рокъ . 5 рубл. на пѣв року . 2-50 на пѣв року . 2-50 рубл. Дѣло, вирама, окрома Россії: на цѣлый рокъ . 15 ар. на пѣв року . 7-50 ар. на четверть року . 3-75 ар. съ дод. „Библіотеки“: на саму додатокъ: на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар. Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

(О тмъ всѣмъ читай „Очеркъ основанія Галицко-рускої Матицѣ“.)

Установленіемъ першої точки поступлено після власады, що: просвѣта народу дастися осягнти толькі на підставѣ бесѣди матерної. Научати невнаныхъ рѣчей въ языцѣ, котримъ людъ докладно не владѣє, — то значить просяти вспинати. Узнано, що языць народний есть длятого найбѣднѣнѣшимъ, натуральnymъ средствомъ ширення просвѣти. Хто інакше хоче поступати, той вспиня просвѣту, есть норогомъ народу, робит замахъ на его житїе, стася грабаремъ власної неньки.

При закінченіи Собору вѣбрали тѣшилися, що позвали свої силы, взвивали себе поспільно до витревання въ праці въ розпочатому дѣлѣ. О, коби наші були витревали на той вказаний правдивої дорогѣ просвѣти народу, де-бы мы могли нынѣ стояти? Поляки для насъ не були-бы страшні! Оперши о просвѣченій народѣ, мы могли-бы були въ нихъ смигатися, якъ смигуются нынѣ Чехи въ своїхъ гегемонівъ-Нѣмцѣвъ...

Степанъ Качала.

Польска часопись „Szkoła“ противъ рускої школы въ Товетомъ.

Якъ мы вже доносили въ ч. 11 „Дѣла“, потвердила кр. Рада школи на ухвалу мѣсцевої ради шкльної и добрскїй общару въ мѣсточку Товетомъ, щоби завести языць рускій яко викладовий въ тамошнїй школї, а тымъ самимъ усунула викладовий языць польскій. Сталось се на підставѣ устави школи країною зъ 1867 р., котрія мѣсцевими радами школи на підставѣ мѣсцевихъ потребъ, т. е. що въ Товетомъ жителї и ихъ дѣти, навѣщаючи школу, рускій языць уважаюти своимъ материнимъ, вновї узаконенимъ до початкової науки въ школѣ. Рѣвновѣ и країна Рада школи набула того пересвѣдченїя, що дидактичнїй взглядъ вимагають змѣнъ дотеперїшнаго языка викладового.

Мамо того отрѣчамо въ газетцѣ „Szkoła“, органѣ польського педагогичнаго товариства, редакторомъ бтъ недавнаго часу екодиректоромъ заведенія въ Дроговыжи, п. Ромуальдомъ Старклемъ, замѣтку, которую безъ бгаївдїї трудно намъ лішити. Згадана газетка въ ч. 7 нутре слѣдує: „Мѣсточко Товете вразъ съ двома приселками становляче одну громаду школи, заходило зъ ін

того жерела всяки суперечности и рекриминации".

Якъ бачимо, то "Szkoła" не подобався за конно довершений фактъ въ школѣ въ Товстомъ и вже "hajda na Soplicę"! Шовинизмъ вылезъ шиломъ въ мѣшка. Одна-одинѣсенька мѣска школа на всю вохднину Галичину (кромѣ тажко выборныхъ рускихъ параллельныхъ класть у Львовѣ) завела въ себе рускій языкъ выкладовыи, не выключаючи польскаго яко предмету науки обовязковой и вже то не припала до смаку — жаль сказать — газетѣ, котра не шовинизмомъ, а лишь взглядами педагогично-дидактическими повинна себѣ правити.

"Szkoła" наводить чиеселъ мѣсцевъ относныи вѣроисповѣдніи и хотя съ простотою констатуетъ бѣльшость школьнѣровъ гр. кат. обряду, то заразъ даде, що дѣти въ приселкѣ не ходятъ правильно до школы, въ чого-бы и выходило, що два прочи вѣроисповѣданія суть згаданіемъ рѣшеніемъ покрайдженій. Аргументъ сей однакоже не выдержитъ критики, разъ, що редакція "Szkoły" взяла его въ воздуха, а въ друге длато, що дѣление молодежи послѣ исповѣданія не есть тутъ зовѣмъ на мѣщи. Тутъ треба уважати на языкъ материальный, а той у жителѣвъ и дѣтей въ Товстомъ есть рускій, такъ якъ въ загалѣ въ вохднинѣ Галичинѣ навѣть кольнисты Мазуры въ щоденномъ жити уживають языки рускаго. Безъ потребы про то накликуе "Szkoła" власти школьнѣи до отлучанія громадъ сѣльскихъ отъ громадъ мѣсцевъ, а то тымъ болѣше безъ потребы, що власти школьнѣи не суть зовѣмъ компетентнѣи, луичти катастрофы громады въ громады школьнѣи або ихъ розлучати. Впрочемъ мы були-бѣ дуже рады и такому процедерови, бо натогоды въ кѣлькадесети мѣсточкахъ вохднини Галичини рускій приселки отались-бы болѣнь отъ конкуренціи до мѣсцевъ школѣ, въ которыхъ дѣти ихъ на силу подышато. А бувае и такъ, що жителѣ таихъ приселкѣ задля отдаленія не суть навѣть въ можности користати зъ мѣсцевъ школѣ, а ино того платить на ихъ удержаніе горкій грѣшъ.

Що до жидовъ и пытани, въ якомъ языцѣ краевѣмъ дѣти ихъ повинна учиться въ школахъ народныхъ, то вже часъ прѣйтъ до переовѣденія, що они не становлять матеріалу, котрый зъ горы має въ Галичинѣ лишь подышати. Зъ ѡткіи право до такон еоклюзивности въ користь языка польскаго? Ихъ або треба пытати о волю, або нако ли вже "Szkoła" зачислии 41 дѣтей въ Товстомъ юже садиско до народности польской, то и намъ рѣвѣніемъ правомъ вѣльно ихъ назвати Руинами старозавѣтнаго исповѣданія, тымъ скорше, що жи ды вохднини Галичини, годованіи рускимъ хѣбомъ, на столько доси показали себе интелігентнѣи вѣшамъ отъ Полякѣвъ, що даже радо и правильно володѣютъ языкомъ рускимъ. Еоклюзивне зачисливаніе ихъ до народности польской засудило-бѣ настъ на вѣки на зреченіе зъ школьнѣи рускіхъ по мѣстахъ и мѣсточкахъ въ вохднинѣ Галичинѣ, а на се, якъ "Szkoła" сама зрозумѣе, трудно намъ згодати.

Загальний зборъ тов. "Зорѣ".

Минувши недѣль, 14 л. лютого бѣбуває загальний зборъ руского товариства ремесличного "Зорѣ" въ власнїй комнатѣ, при участіи выше 50 членовъ. Зборъ открыть патріотично рѣчею голова товариства, директоръ "Народнои Торговлѣ" п. Вас. Нагорный, въ которой зазначивши високу цѣль, яку поставило себѣ товариство, и давши короткій поглядъ на успѣшній его розвой, завѣзвавъ присутнѣхъ членовъ до дальшої поважної и вытревалої працї.

Опосля секретарь товариства, п. Андр. Скороданський здававъ справу зъ дѣланіи уступаючого Выѣду. Черезъ цвіль часъ — говоривъ секретарь — Выѣломъ руководила якъ найшарѣйша охота и воля, подзвигнути и розширити товариство, плекати мѣжъ рускими ремесниками руску мысль и руске слово, и позыскувати якъ наїблѣльше молодыхъ силъ до громадної працї для добра Руси. Выѣду опираючися на статутахъ товариства старавою, аби товариство сталося осередкомъ жити рускіхъ ремесникѣвъ, котрій доси не маючи свого руского товариства, були змушеніи блукати по чужихъ товариствахъ не чуючи руского слова, не чатаючи рускіхъ часописей и книжокъ, и тымъ спо собомъ отчужувалися отъ кореня руского народа, отъ рускої церкви, въ загалѣ затрачували почутъ руского характеру. Заложеніе товариства "Зорѣ" положило конецъ тому. Ремеслична молодежь горнулася, висуочуючись громадно въ тымъ роцѣ до товариства. И такъ висуалося 54 новыхъ членовъ, зъ которыхъ 25 висуали правильно свои членській вкладки, а працї будто перенеслися въ

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Дебаты надъ внесениемъ гр. Корочиного и тов.). Въ попередній числѣ нашої часописи подали мы змѣть бесѣды головного знескодателя, тутъ подаемо дальшу дебату. По гр. Корочиному промовляє пос. Жакъ. На вступѣ своеї бесѣди зазначивъ онъ, що найголовнейшимъ здобуткомъ повѣній часобъ есть отданіе судебнаю вѣсти власти администраторнїи и независимості судоў.

На сїй подставѣ утворено найвищий трибуналъ администраторнїи и трибуналъ державнїи для забезпеченїя кожного поодинокого права. Справедливаніе выбору не есть такоже нѣчимъ іншимъ якъ лишь чисто судейскою дѣяльностю и тутъ розходится о забезпеченїи истинного права. Право справедливанія выбору выбиралось зъ историчной борбы парламенту противъ абсолютнога монархіи. Коли въ Англії перекупотъ и неморальнѣсть стали страшно вѣрхъ брати, коли партія большої са ма розсуджувала важнобѣ або неважнобѣ выбору, засновано въ 1868 р. окремы трибуналъ для сїи справы. Чи у насъ въ Австрії лѣнше?

Погляньте що дѣяло въ Дальматії. Тамъ висуало помершихъ на листу а жіючихъ уважано

за помершихъ, а разъ наїть синги, що заєдавъ въ комісії не хотѣть затвердити тожсамости особы власного батька. До голосованїя досукано

малолѣтнїхъ а въ Капо д' Истрия навѣть за

судженіяхъ на визнанїю. Не диво отже, що писары въ Шаго сказавъ: Побѣда належига хитрѣйшимъ, а тими хитрѣйшимо мы. Другій при

мѣръ дає намъ Галичину, де въ золоченомъ

окрузѣ выборомъ, зовѣмъ безправно голосово

вало 42 минимъ вирилістовъ. Чи можна отже

сумнѣвати, що моральна сила парламенту під

несеся, що кредитъ его въ населеню збльшигся,

коли онъ зреоче права, котрого онъ зовѣмъ

природно надъуживає? Для того позираю се висе

не для того, що оно въ комісії запро

настилось, але що сталося закономъ, новнимъ

жизненню силы. — Пос. Гавзнеръ: На оду

шевленье попередника хочу спокойно отповѣсти,

що нѣхто не думаетъ, що черезъ то, що мов

чимо, годимо вже на се висене. Ми голосуємо

за богосланіемъ его до комісії лише для то

го, що оно походить бѣ человѣка высокопози

женого въ сїй палатѣ, але въ комісії виступи

мо рѣшучо противъ него, якъ шкодливого и об

межаючого нашї права конституційнї.

Тутъ ще

нѣхъ не доведено объективно, що такій трибуналъ

верифікаційнї буде завѣдгы и підъ всі

умовами обективнїмъ и що буде менше

подпадавъ постороннїмъ впливати якъ вибра

ній парламентъ. А и судія есть такожъ чоловѣкъ, и онъ такожъ має свої переконанїя полі

тичнї и можна дуже сумнѣвати, чи онъ въ да

нї хвили схоже ихъ зреється. Потому и прави

тельство може мати свїй впливъ на такій три

буналъ, хочъ може не теперѣше, то якъ друге.

Недогѣдності при засудахъ передъ судами при

справами суть безперечно такожъ велики, а прецѣ

нѣкому не приходить на гадку зноиги тѣ суды.

Але при сїй внесенїї розходиться о що важнѣйшого, що вже єдея десяткѣвѣтъ ноєтся въ воз

ду; наколи се висене възмемо въ звязь съ стрем

леннями змагаючими подкозаги конституціонализмъ,

то сумнѣвася, що пос. Жакъ схотѣвъ сїй

внесенїемъ копати грѣбъ конституції. Можна-бы

подумати, що се пересада, але по такъ сумнѣ

а славнѣй бѣдѣ, якъ рознесла въ поспѣднїхъ

дняхъ по Европѣ а котра всюди, де ще право и

свобода не суть пустыми словами, викликала о

бурею и переполохъ, не може нѣхто безеторон

ий заперечати, що конституціонализмъ грозить

велике небезпечнѣство. Ми, що ледве можемо

змѣнити яку цафру въ буджетѣ, не можемо зъ

наполо и такъ дуже малого права хочь-бы и най

меншу крахту отдавати. Ми будемо голосувати

за богосланіемъ внесенїя до комісії, але мы буд

емо боротися противъ сего внесенїя и съ божкою

помощю поборемо его⁴. Бенту ѿ принала пра

вниця грекія оплесками. Олісля промовлявъ що

но. Менгеръ и назавъ бѣдѣ Гавзнера въ

вѣдѣнїемъ безпощадної вѣйни такъ самому внес

енїю якъ и умѣркованимъ елементамъ ради дер

жавної.

(Зъ комісії буджетової.) На засѣданїю дня

15 с. м. припала комісія буджетова титулъ "школо

и середнї" въ бібліотеку наукову. Під часъ дебаты промовляє пос. Гиївощъ и въказува

є що въ галицькихъ гимназіяхъ есть незвичайно в

велике число спілкогубъ, передовимъ для науки

и високомъ, що єсть польською, що єсть француз

ькою, що єсть італійкою, що єсть іспанською, що єсть

іврією, що єсть арабською, що єсть турецькою, що єсть

індійською, що єсть китайкою, що єсть японською, що єсть

корейською, що єсть вірменською, що єсть

грекою, що єсть арабською, що єсть іспанською, що єсть

італійкою, що єсть французькою, що єсть

індійською, що єсть китайкою, що єсть японською, що єсть

корейською, що єсть вірменською, що єсть

грекою, що єсть арабською, що єсть іспанською, що єсть

італійкою, що єсть французькою, що єсть

індійською, що єсть китайкою, що єсть японською, що єсть

корейською, що єсть вірменською, що єсть

грекою, що єсть арабською, що єсть іспанською, що єсть

італійкою, що єсть французькою, що єсть

індійською, що єсть китайкою, що єсть японською, що єсть

корейською, що єсть вірменською, що єсть

грекою, що єсть арабською, що єсть іспанською, що єсть

італійкою, що єсть французькою, що єсть

<p

и Твое честивомъ для русского народу переповене, а коли наше честь, что и даремъ наша старана отнесутъ свой успѣхъ, разбудженый и сѣдомысль себѣ народѣ узнае трудъ Твой и благоословити его буде".

— Нововѣбраний Выѣдѣль тов. ремѣнникъ „Зоря" уконоституовава на засѣданію дая 17 л. лютоаго. Головою выбрано п. Василія Нагорного; заступникъ его п. Емилія Бѣрецкого; касиеромъ п. Дмитра Ковальского; контролоромъ п. Михайла Спожарского; поборцемъ п. Антона Щербу; бібліотекаремъ п. Ф. Скаляшъ; секретаромъ п. Андрія Скородинского. Господарство и надзоръ въ комнатахъ укомнатахъ товариства отчиты наукови. Рядъ такихъ отчтівъ въ русской исторіи рознично проф. А. Вахнанинъ въ сю недѣлю о годинѣ 3 по полудни.

— Руско-народный театръ перебуде въ Станцѣ ще лише до 1 л. марта, въ бѣки перенесено до Дробогиць. Въ Станцѣ будуть ще даны слѣдуючіе представленія: Въ суботу 20 л. лютоаго „Золоты мополь", комична опера т. Ио. Воробкевича; въ недѣлю 21 л. „Чорноморій", опера въ 3 актахъ, музика Лисенка; въ второку 23 л. „Горбунъ", образъ народного К. Лисковского; въ четверть 25. „Зеленый островъ", опера комична въ 3 актахъ: въ суботу 27. „Глытай", М. Кропивницкого; въ недѣлю 28. „Довбушъ", народна опера А. Стечнікского.

— Товариство академичне „Союзъ" устроюе дая 22 л. о. м. вечорокъ съ танцами въ сали музичнаго товариства въ Чернівцахъ. Вогути карты будуть продаватися д. 21 и 22 лютоаго въ дому музичнаго товариства бѣгъ год. 10 разо до г. 5 вечоромъ. Хто бѣ до теперъ не дѣставъ запрошенія, зволить зарекламувати у комитету товариства „Союзъ". Цѣны билетовъ: бѣгъ 1 особы 2 зп., билетъ фамильній 6 зп., ложа 8 зп.

— Читальня на Буковинѣ. Рухъ читальни на Буковинѣ починає оживлятися. Вельми бѣгданий се фактъ, що до засновання и усійшого розвою берутся таки самі селяни. Читальня въ Топорівцахъ заснована бл. п. о. Григ. Воробкевичемъ була вже упала черезъ розні заходи вороговъ. Самі однаки селяни бѣгновили еи и прирекли собѣ пильно трудитися коло еї розвою. Такожъ коло засновання нозою читальній въ Банілові рускій заходиться самі селяни, мѣжъ ними найбільша ч. господаря Ланецкій. „Буковина" зазиває рускихъ патротівъ, щобъ они надсвівали на руки еи редакції книжочки, рочники газетъ а она по доймаєса пороздѣлювати тѣ дари помѣжъ читальній.

— Созвѣтъ „Народного Дому" надавъ опорожнену стипенію імені Льва Мацьлянського панії Струтинськїй, ученици высокой женської школы въ Станиславові.

— Рада посттова въ Турцѣ мала ухвалити, що всі акти, якії єї видали видають буде, будутъ видаються въ обохъ языкахъ краевыхъ, т. е. въ рускій и польській.

— Найвищий трибуналъ о родахъ посттowychъ. Після рѣшенья найб. трибуналу маються цѣлі посттые, а властиво ихъ репрезентациії т. е. посттowychъ уважати якъ самостийній правній одиницѣ, котра можна запозивати до судовъ за недотримуваніе контрактівъ, за невыплачуваніе довговъ, и т. д.

— Львівскій університетъ завозаває д-ра Станислава Шаховскаго обніга доцентуру каноничнаго права.

— Выказъ Дойстійниковъ, котрій доси благоволили купити льоси „Великої Персмискої благодѣтельнай лотерії":

	Льоси
1 Его Велич. цѣсарь Францъ-Іосифъ I.	100
2 Его Велич. цѣсарева нѣмецка Августа	100
3 Его ц. к. Выс. архікн. Фердинандъ IV	50
4 " " " " престолонас. Рудольфъ	50
5 " " " " Вильгельмъ	50
6 " " " " Жигмонть	50
7 " " " " Іосифъ	50
8 " " " " Райнерь	25
9 Еи ц. к. Выс. архіакадемія Альбіція	50
10 Его ц. к. Выс. архікн. Альбрехтъ	30
11 Его Преосвящ. Іоанъ риц. Ступнацкій	50
12 Его Сіятельство Преосв. Леонгардъ	10
13 " Высокопреосв. Степаненсь	20
14 " Преосв. Бендеръ	5
15 Его Преосвященство Шебель	15
16 " Презосход. Ф. бар. Земляковскій	10
17 " Бл. ц. к. обергоф Алеко. Пихмеръ	10
18 " " " " бар. Менсі	10
19 " " " " графъ Шенігесгель	15
20 " " " " Кремеръ	10
21 " " " " Громеръ	10
22 Ц. к. пов. Дирекція скарбу въ Нов. Санчи	57
23 Его Бл. ц. к. подполков. Списъ и Близонъ	15
24 " " " " Гродзіцкій	15
25 " " " " Альбертъ Шварцъ	10
26 Настоятель монастыря Ч. Св. Василія В.	10
27 Ц. к. президія краев. суду въ Ровередо	10
28 Его Высокобл. Густавъ принцъ von Саксенъ Ваймаръ	15
29 Еи Велич. цѣсарева Австрії Єлизавета	50

— Новий лай въ „Parlamentar-ѣ". Колка десь тому нарадъ одержало богато Русиновъ львівскихъ мовѣбы то на показъ число віденьского „Parlamentar-ѣ", въ потрібъ п. Žiupu помѣстивъ статію, виписану въ „Московскихъ Вѣдомостей", а котрія авторы въ брутальній спосіб ударили на нашихъ рускихъ пословъ соймовихъ, а именно негуде на звѣстку внесено поо. Романчука. А потрібъ сего пашквилю есть якійсь „корениній галицкій рускій", бо и содержанье сего пашквилю не розінто въ начинѣ бѣгъ статей, писанихъ рівночасно въ одній зъ тутешніхъ нѣбъ-то ра-

дикальныхъ органівъ рускихъ на ту саму тему. Предметомъ же пашквилю стались наша школы рускій, а именно руска гімназія у Львовѣ. Авторъ статія въ „Моск. Вѣдомостяхъ" дорѣкає — *risum teneatis* — посламъ рускимъ за то, що она на послѣдній сесії соймовій домагалася розширення правъ руского языка въ Галичинѣ на полі школицтва и жадали заснованія окремо рускої гімназії въ Переїмшили. Се, по думцѣ львівскаго кореспондента до „Моск. Вѣдомостей", есть простою зрадою на народѣ „русскому". Онь нѣбъ то не хоче такихъ рускихъ шкіль, що стоять підъ надзоромъ польскихъ школицтв властей, а на дѣлѣ не до смаку ему языкъ малорускій въ тихъ школахъ. *Inde igne!* Що бѣше! Онь каже навѣть откровено, що лучшій польській школы, які рускій — не по его шаблону. Але щобъ остаточно и въ очахъ „Моск. Вѣдомостей" не выдатися божевѣльнимъ або крайнімъ перенергнемъ, изъ котрого остаточно и сама „Моск. Вѣдомості" могла бы безчесно плюнути, то авторъ статії виїхавъ съ тымъ любими доносомъ, будто львівска руска гімназія есть інституцію, зъ котрою выходять лиши анархісти, соціалісти, нигилисти и т. д. Тую злагу брехню, мабуть по інструкції даній самимъ авторомъ кореспонденції до „Моск. Вѣдомостей", помѣстивъ небавомъ и п. Žiupu въ своїмъ паніруючимъ органі, виходячимъ у Вѣдні „Parlamentar-ѣ", котрый о рускому дѣлѣ въ Галичинѣ столько знає, що тела по нowychъ воротахъ. Цѣль була достойна програми, яко придергусь „Parlamentar-ѣ", т. е. *audacter salutis pia*. Толькъ изъ нещастя овоє забувъ п. Žiupu, що рускій народъ не то криве дерево, на котрою єї козиною головою буде можна безкарно височити. И оттісталось, що за ту статію львівска прокуратура державна зъ ініціативи дирекції рускої акад. гімназії виїшла п. Žiupu омроць карній. О той справѣ не ходїла мы загадувати переди часомъ, але, коли вже и „Слава" а за пам'ять и другій дневникъ польській подала въ нѣй вѣсть, то коногатуємо, що ее отложили минувшихъ суботи. Цѣкаво дає при тоймъ авторъ згаданої статії замѣтку, будто Виреосовъ. Митрополітъ въ своїй часъ не хотѣвъ багатирінговъ рускої гімназії прімати до семінарія духовної за-для — анархістичнихъ вихъ ідей! Які підла и низька ложь! А при тоймъ съ якою злобою кидавася тойже чоловічокъ на Преосв. еп. Юліана за его рѣчъ въ Собій краєвомъ! O, der liebe Gott hat so manche Kostganger!...

— Редакція „Рускої Историчнай Бібліотеки" одержала вже поясненья причини, для чого російська цензура заказала виїскати се виданье въ Россію, не бачивши его підзѣль. Ізъ Львова піддавъ М. доносъ въ Петербургъ до предсѣдателя Славянського благотворительного комитету, г. Дурново (онтже разомъ въ помічникъ шефа жандармівъ Оржевскаго, бо тамъ теперъ „корпуєшъ жандармъ" и Славянський благотворительний комитетъ злилися въ єдине). Въ єймъ доносе написавъ сей чоловічокъ (котрый такожъ обзвававъ неприхильно про се виданье а ріготі, не бачивши его), що на виданье „Рускої Историчнай Бібліотеки" давъ коштъ князь Саїтба и що она буде мѣстити вилючно статію революційнай противъ Россії! Цѣкава рѣчъ, що переклади дѣлъ виїущихъ російскою цензурою можуть бути революційними противъ Россії!! Але сею чоловічкови байдуже про логику, щобъ толькож була добра заплати!

— П. Волд. Махальский, судовий авскултантъ, перенесся въ Черновець до Вижненцѣ. Русини черновецкій тратять въ нѣмъ свого широго друга, котрый въ проглату короткого часу добувъ себѣ мѣжъ ними загальну похвалу и щиру пріязнь.

— Конкурсы. Окружна рада школицтва въ Самбіорѣ розписує конкурсы на слѣдуючій посады учительськії: а) При егатовихъ школахъ 2-класовихъ въ Бушковицяхъ найстарішого учителя съ платнено 450 зп. и хатою, и помічника съ платнено 250 зп.; въ Хировѣ на старшого учителя съ платнено 350 зп. и на помічника съ платнено 200 зп.; въ Чуквѣ на учителя молодшого съ платнено 240 зп. б) При школахъ 1-класовихъ въ Дублинахъ (плат. 400 зп.), въ Бѣлінѣ, въ Городищахъ, въ Городищахъ, въ Гуменцѣ, въ Кульчицяхъ, въ Мѣстковицяхъ, въ Панновицяхъ, въ Райтаровичахъ, въ Рогозинѣ, въ Страшевицяхъ, въ Угерцяхъ и въ Волощи (по 300 зп. и хата). в) При школахъ філіальніхъ: въ Былинцѣ, въ Быковѣ, въ Дубровцѣ, въ Дублинахъ, въ Коневѣ, въ Лишкахъ мурованыхъ, въ Ортынічахъ, въ Пинянахъ, въ Татарахъ, въ Торгановицяхъ и въ Зарайску (по 250 зп. и хата).

— Новий урядъ почтовий въ Литвиновѣ, коло Підгасець, отираєса съ днемъ 1 л. марта. Въ кругу сені почти будуть входити села: Литвинівъ, Божковъ, Волощина и Рудники.

— На „Болян" прислали: Воч. оо. Іосифъ Студзінський зъ Кипачки 1-56 зп.; Іоанъ Хриз. Сѣнкевичъ зъ Тустаповиць 1-50 зп.; Евгений Гузарь зъ Завалова 1-56 зп.; Вч. пн. Левъ Курчицький, учитель гімназії въ Ломжи 3 рубль, (2 ека); Левъ Шеховичъ, судія пн. въ Олеську 1-56 зп.; д-ръ Мелітонъ Бучинський 1-50 зп.; А. Гриновець въ Романовѣ 1-50 зп.; Т-доръ Іакимірський зъ Кшишевиць 2 рубль. — В. М.

— Дрѣбній вѣстъ. Проф. Амброзій де Рехтенбергъ, довголітній учитель при нѣмецкій гімназії, одержавши золотий хрестъ заслуги за свою учительській труды. — І. В. цѣсарь жертвувавъ въ свою приватніхъ фондѣвъ громадѣ Іосеїнъ, пн. бродскаго 100 ар. на будову школи. — Въ Переїмшили познравилася горючимъ сириту-сомъ жена горальника, Кароліна Вѣлька, такъ, що небавомъ середь великихъ мукъ померла. — Въ Сераеві пояснило нового православнаго митрополита Николаєвича, котрый має заняти мѣсто

попередного до зреїгновання присилуваного митрополита Козановича. — Северинъ Лабензовскій, котрый була убита матіръ польського писателя Балецкого, и за се засуджено єї на кару смерти, перенесено кару смерти на доживотну візницю. — Марія Сторожевіа, селянка зъ Острий, засуджена на 7 лѣтъ тажкої візницї за убійство свого 3-лѣтньої внучки. — У Львовѣ засуджено одну жідівку на кару смерти за убійство свого дитини. Убійство дітей повторилося у неї уже другій разъ, але за першими разомъ узано єї невинною.

Вѣсти зъ Аепархії Львівської.

Въ пропозицію А) на Курівича, дек. унів.-ского, принятій оо.: I) Симеонъ Конопка, II) Корній Мосієвичъ, III) Теоф. Нижанковскій; въ сповѣді: 4) Іоан. Каміньскій, 5) Іоан. Бандура, 6) Володимиръ Леонтовичъ, 7) Іоан. Яремовичъ, 8) Павло Козюкъ, 9) І. Білинкевичъ. Б) На Які мѣвъ, дек. букою, лишь одинъ о. Юліанъ Твардієвичъ. В) На Опорець лишь одинъ о. Емілій Петровичъ.

Декретомъ увѣльненія єї въ испыту конкурсо-вого получили оо.: Іоан. Карагацкій, пар. въ Со-луковѣ; Володиславъ Сельській, пар. въ Устю; Дмитрий Рубчикъ пар. въ Сховѣ.

Презенту на Ямельниць дек. скілько-вського одержавъ бѣгъ Виреосовъ. Митрополата властю ординарію о. Юл. Радкевичъ зъ Куликова.

Введеній оо.: Юл. Яремовичъ яко сотрудникъ въ Ольховицѣ, о. Яківъ Краснопера, яко завѣд. въ Наварії дек. щирецкого.

Увѣльненія єї въ завѣдательства въ Наварії дек. щирецкого о. Константинъ Строцкій.

Презентія на пам'ятництво годиться на капо-ничну інституцію для о. Іоана Концевича за-презентованого на Колодѣвку.

Митрополича єдинстворія вставила до пам'ятництва о удѣлніе платнѣ для сотрудника при парохії въ Сушицѣ и о удѣлніе додаткомъ кото-бюджету о. Іоана Здерковіка пар. въ Конюховѣ и Александра Радкевича, пар. въ Шоломовѣ.

Посаду

Ви. В. Я. въ Выживице 250 зр.; дръ М. П. въ Болеховѣ 5 зр.; Ви. Ю. С. въ Болеховѣ 3 зр.; Ви. А. Ц. въ Травнику 250 зр.; о. М. М. въ Скоморохахъ 1-25 зр.; И. М. у Вѣдни 1-25 зр.; о. И. С. въ Пльевлье 5 зр.; дръ И. Г. въ Празѣ 5 зр.; пѣ З. Г. въ Рудкахъ 1-25 зр.; о. И. В. въ Денисовѣ 255 зр.; о. И. А. въ Бабинцахъ 1-25 зр.; о. М. К. въ Сушиѣ 2 зр.

— На Словарь Жемчубинскаго: Ви. И. М. въ Сокали 2 зр.

— На Правотарь Аукича: Ви. В. Я. въ Королѣвѣ 1-25 зр.; И. М. у Вѣдни 5-40 зр.; читальня въ въ Увицѣ 2-70 зр.; И. В. въ Санчи 2-70 зр.; о. И. А. въ Бабинцахъ 2-70 зр.; о. Л. К. въ Дворцахъ 2-70 зр.

— Для Тов. педагогического: Ви. дръ М. П. въ Болеховѣ 1 зр.

— Для „Акад. Братства“: Ви. А. Ц. въ Травнику 5-50 зр.

— На Сѣстваникъ о. Матюка: о. Т. Г. въ Городицѣ 1 зр.; о. И. С. въ Пльевлье 1 зр.

— На Историческую Библиотеку Барвінського: Дръ И. Г. въ Празѣ 5 зр.

— На Проломъ о. Ш. въ Долгомъ 4 зр.

— Для Науки о. Ш. въ Долгомъ 2-60 зр.

— Для общ. Начинского Дръ К. Ч. въ Баянлюцѣ 1 зр.; о. И. С. въ Пльевлье 1 зр. Читальня въ Панновцахъ 1 зр.

— На Кирило-Методіевскую стипендию: Ви. Грицакъ инженеръ въ Баянлюцѣ 1 зр.

- Для тов. Зоря Ви. Грицакъ инженеръ въ Баянлюцѣ 1 зр.
- На Школьную Часопись Чатальня въ Увицѣ 2 зр.
- На поэзии В. Масляни: о. И. С. въ Пльевлье 1 зр.
- На русский квартеты: Т. Я. въ Кишиневѣ 2-46 зр.

Надоблане.

(За рубр. „Надоблане“. Редакція не беретъ на себѣ отвѣтственности.)

Заявленіе. Довѣдуюсь этъ многахъ сторѣнъ, что Комитетъ, разыскающій запрошенія на вече-рокъ Бурсы св. о. Николая въ Станиславовѣ, позволяетъ себѣ подѣлать друковаными подписаніями Ви. Юстина Г. Малецкого, Т. Шанковскаго и Юана С. Лавиновича доносить мое имя. Заявляючи, что то доносительство моего имени бѣзувалося безъ моихъ вѣдомости, вызвано азгаданнымъ комитетъ, чтобы на своихъ письмахъ запереставъ мое имя доносить, а такъ само чтобы на будуще не вживлять диспоновать моимъ подписаніемъ безъ моего привѣлея. Станиславовъ 16 лютого 1886. Д-ръ М. Бучинський.

Аптека РУКЕРА во ЛЬВОВѢ

поручаетъ 1563 119-?

Спеціальности и универсальный средства, французской и иной, якъ черезъ юю такъ и черезъ иныхъ фирмъ оповѣщуваній.

Щобъ виступити противъ всякої обману анонсової сполучилися межинародне Товариство Ескортгово и Товарова Спілка Вікторія, щобъ розсилати всякий товари гумові, запаєси, дивани, шовкові покривали, обруси і дерги на юю черезъ свого генерального заступника, пана Беренфельда, такожъ і високоповажанимъ отбирателямъ приватнимъ по сталыхъ цінахъ фабричнихъ за попереднімъ присланіемъ готовки зелзницю або за посліднію поштовою.

Диванки Вікторія, съ взорами зібрати або цвѣтами 2-80, Вікторія обруси съ френціями, найкошій взори ар. 2-20 і 3-40. Вікторія покривала на ліжка ар. 3-20 і 4-20. Гарнітури гобеліновій два одѣяла одинъ обрус ар. 7-75. Гарнітура Вікторія, такожъ 2 одѣяла і 1 обрус ар. 7-50 і 10. — Заслона Вікторія, складаючій зъ 2 довгихъ крылья съ бордюрами, одиною драперією съ двома піддержками, съ френціями. Цѣле біно ар. 3-50, 4-50. Правдивий всхідний обруси шенільовій, ар. 5- і 7-. Смирненський портеръ шенільовій, іонбстъ до заслонъ за штуку ар. 9-. — Правдивий заслонъ Мекка ар. 6-50 і 8-50. — Коцы на постіль для служби ар. 2-50 і 3-. Фланельовій одѣяла ар. 5- і 6-. Одѣяла камірованія въ всѣхъ барвахъ, сшиті найліпшимъ шифономъ за штуку ар. 4-60. Нормальний одѣяла після системи проф. Егеря, ар. 13- . Милюцький шовковій одѣяла здоровія для осібъ недужихъ, шовкъ буртовий ар. 3-25, найтіжшою дубль якості ар. 6-30. Стеблований одѣяла Вікторія зъ шовкового атласу всікою барви. 118 см. широкій 190 см. довгій ар. 8-50. При замовленні заслонъ, обруси і одѣяла просимо о поданні пожеланій барви.

Конкуренція обманъ конськими дергами.

Фабрика дергъ Вікторія предкладає на перекрѣбъ обманчівій конкуренції величезній, широкій і дуже грубій не до зищення дергъ Вікторія съ 6 пестрими пасками модными за штуку лише по ар. 1-40. Такій самій 190 см. довгій і 130 см. широкій ар. 1-60, найтіжшою якості дубль ар. 1-90. Тѣ дерги можна такожъ уживати замѣсть коцьвъ на пестель.

П. Т. Панамъ властитея коней по-лучаючи нашъ спеціальний вирѣбъ фіанерскихъ дергъ Вікторія съ зовсією існо-жовтими тломъ і съ осьми пестрими бордюрами въ паски за штуку ар. 2-60, най-тіжшою якості ар. 3-50.

Спеціальність въ правдиво англійскихъ дергахъ до подорожні съ правдиво имітацією тигрисової кожи, можна уживати такожъ на вози і саїн, цѣна за штуку ар. 8-50 і зр. 9-50. Правдивий англ. пледы до подорожні для мужчынъ 350 см. довгій, 150 см. широкій за штуку ар. 4-75 і 5-50, найліпша сорта ар. 7-50.

Белікій выборъ диванівъ, одѣяль, сбруєвъ і дергъ. Цѣнникъ на жаданье даромъ і франко.

Звертаю покорно увагу моихъ високоповажанихъ П. Т. отбирателівъ, що маю виключне заступство нововыданихъ американськихъ каучуковихъ плащівъ бѣти дощу для дамъ і мужчинъ. Можна ихъ уживати на одинъ бокъ якъ обгортники і порошники а на другій бокъ каучуковий бѣти дощу. Ті плащі суть такъ малі і можна ихъ такъ тонко зложити, що можна ихъ високо скласти до кишень. Чи то въ подорожні чи въ мѣстѣ нема красного ноші. Цѣна за штуку лише зр. 7-50. При замовленні плащівъ просимо о поданні довгости, почавши бѣти ковіръ въ долину.

Замовленія треба вислати до генеральної агенції Export- und Victoria-Waagen-Companie E. M. Bernfeld, Wien, I., Salzgries 3.

Агенції філіальній: Парижъ, Лондонъ, Берлінъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ і Константинополь.

1561 7-?

Предплачувати можна на більше число висувокъ наразі, пересылаючи отповідну квоту (1 або 2 зр.) на руки віддавця (ул. Словакії ч. 6). Замовленія можна такожъ поодинокій висувці, додаючи за поодинокій висувокъ 2 кр., а за подвійний 5 кр. на оплату порта.

Велика партія останківъ сукна (3 до 4 метри)

у всіхъ краскахъ, на одя-
жів мужескій, на загорті,
жіночій мантії бѣти дощу,
на жіночі плащі — роз-
міас за посплатою за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brunn.

Останки не до висувокъ
принесеної вазадъ. Вібрці
висуваються по присланю
10-крайцеровій марки.

1292-25-26

Найдешевше руске літератур-
не видавництво „Руско-укра-
їнська Бібліотека“ Евгена О.
Лесницкого“ виходить у Льв-
вѣ починаючи бѣти 1-го грудня р.
1884.

1. Запорожць, оповѣданія Івана Нечуя-Левицкого 10 кр.

2. Сонні мары молодого пітоїць 10 кр.

3-4. Оповѣданія Олексія Сторожен-
ка (Серія перша) первістю 20 кр.
по викупленню економіческими ч-стей 10 кр.

5. Річка Vega, поезія Юлія Шней-
деръ 10 кр.

6. Оповѣданія Д. Мордовцева 10 кр.

7-10. Юрій Горовенкo, поезія Кра-
сючика 40 кр.

11. Въ Карпатахъ, Ів. Нечуя Леви-
цкого, цвіна 10 кр.

12. Галицькій образки, Ів. Франка,
серія I, цвіна 10 кр.

13. Лихій день, Григорій Григорів-
ича, цвіна 10 кр.

Предплачувати можна на більше

число висувокъ наразі, пересылаючи

отповідну квоту (1 або 2 зр.) на ру-

ки віддавця (ул. Словакії ч. 6). Замо-

вленія можна такожъ поодинокій висувці,

додаючи за поодинокій висувокъ 2 кр.,

а за подвійний 5 кр. на оплату порта.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТЪ“

подаде до вѣдомості, що висадо і має на складѣ опійчуочи

Формуларъ для часті похідковыхъ

и др.

„Закомарській Правдамъ“:

1) Книга історична Бібліотека 40 кр.

2) Книга мастеру жеваному, одна лібра 40 кр.

3) Книга мастеру подарункового, одна лібра 40 кр.

4) Справиль, 100 прямірниківъ 55 кр.

Руска історична Бібліотека

выходить въ Тернополі неперіодичними (менше більше що дві-
місяців) томами въ 10-15 листахъ. Кожий томъ,
що становить для себе окрему

цѣлість, можна предплачувати
отдельно. Предплата на один

томъ безъ пересылки 1 р. 20 кр.,
съ пересылкою franco 1 р. 30 кр., — рекомендовано 1 р. 40 кр.

На умисне замовленіе мо-
гутъ предплатники добувати про-

две томи оправой въ англійсь-

ко полотно съ золоченою витко-
кою за доплатою до поданої

цѣни 45 кр. за кождій два томи.

Замовивши оправу примѣрники,
достануть въ другій полу-

вінокъ люто. Дальший замовленіе

на оправу примѣрники ще при-
маються.

Предплачувуючі Томъ II

могуть добувати ще висловившій

Томъ I. по цій пренумерації.

Предплату найлучше пере-
сылати переказомъ підъ адресо-

ю: Олександеръ Барвін-
ський въ Тернополі.

ДЫМЪ,

появіть Ів. Тургеневъ. П-
на 1 зр. 50 кр., съ пересы-
лкою 1 зр. 70 кр.

Добутти можна въ адмі-
ністрації „Дымъ“ або въ
книгарні Старопідібської.

Інформація Вікторія, съ взорами зібрати або цвѣтами 2-80, Вікторія обруси съ френціями, найкошій взори ар. 2-20 і 3-40. Вікторія покривала на ліжка ар. 3-20 і 4-20. Гарнітура гобеліновій, одиночна 2 одѣяла і 1 обрус ар. 7-50 і 10. — Заслона Вікторія, складаючій зъ 2 довгихъ крылья съ бордюрами, одиночна драперія зъ двома піддержками. Цѣле біно ар. 3-50, 4-50. Правдивий всхідний обруси шенільовій, ар. 5- і 7-. Смирненський портеръ шенільовій, іонбстъ до заслонъ за штуку ар. 4-60. Нормальний одѣяла зъ шовкового атласу всікою барви. 118 см. широкій 190 см. довгій ар. 8-50. При замовленні заслонъ, обруси і одѣяла просимо о поданні пожеланій барви.